

Sygn. akt II Ka 129/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2018r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Agata Wilczewska

Protokolant : st. sekr. sąd. Dorota Sobieraj

przy udziale aspiranta sztabowego T. B.

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2018r.

sprawy **Z. P.**

obwinionego z art.87§1a k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 28 lutego 2018r. sygn. akt II W 665/16

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmuje kwalifikację prawną czynu obwinionego z art.87§2k.w. i za wykroczenie to na podstawie tego przepisu w zw. z art.24§1i3k.w. wymierza obwinionemu karę grzywny w kwocie 300zł (trzysta złotych).

II. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części.

III. Zwalnia obwinionego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowanych wydatków za postępowanie odwoławcze oraz od opłaty za obie instancje.

Agata Wilczewska

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 1 marca 2018 r. Sąd Rejonowy w Koninie, (...) obwinionego Z. P. uznał za winnego tego, że w dniu 27 września 2017 r. około godziny 08.05 w K. na ul. (...) - droga publiczna, kierował rowerem będąc w stanie po użyciu alkoholu tj. 0,26 mg/dm³, 0,22 mg/dm³ i 0,21 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu tj. popełnienia wykroczenia z art. 87 § 1a k.w. i za to na podstawie art. 87 § 1a k.w. w zw. z art. 24 § 1 i 3 k.w. wymierzył mu karę grzywny w kwocie 500 zł.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obwiniony Z. P.. W jej uzasadnieniu wskazał, iż nie jest w stanie uiścić tak dużej kary pieniężnej. Wskazując na tą okoliczność wniósł o jej zmniejszenie i rozłożenie na raty.

Sąd odwoławczy zważył co następuje:

Apelacja Z. P. choć została wniesiona w zakresie rozstrzygnięcia o karze, na podstawie art. 440 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w., musiała skutkować zmianą kwalifikacji prawnej czynu przypisanego obwinionemu.

Zważyć bowiem należy, że dla przypisania wykroczenia z art. 87 § 1a k.w. konieczne jest ustalenie, że sprawca który prowadził na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub ruch pojazd inny niż mechaniczny (np. rower) znajdował się

w stanie nietrzeźwości. Tymczasem Sąd Rejonowy w opisie czynu przypisanego Z. P. przyjął, że ten kierował rowerem „w stanie po użyciu alkoholu”.

"Stan po użyciu alkoholu" został zdefiniowany w treści art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473 ze zm.) jako zawartość alkoholu w organizmie wynosząca lub prowadząca do stężenia we krwi od 0,2‰ do 0,5‰ albo obecności w wydychanym powietrzu od 0,1 mg do 0,25 mg alkoholu w 1 dm³.

"Stan nietrzeźwości" zachodzi natomiast wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5‰ albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość - art. 115 § 16 pkt. 2 k.k.

Ustawodawca nadał zatem zwrotom "stan po użyciu alkoholu" i "stan nietrzeźwości" odmienne znaczenie i brak jest możliwości użycia zwrotu "stan po użyciu alkoholu" w miejsce "stan nietrzeźwości". W konsekwencji, skoro opis czynu obwinionego nie zawiera wszystkich znamion wymienionych w przepisie art. 87 § 1a k.w., a oskarżyciel publiczny nie wniósł apelacji na jego niekorzyść, zachodziła konieczność zmiany zaskarżonego wyroku i przyjęcia kwalifikacji prawnej czynu Z. P. z art. 87 § 2 k.w.

Zgodnie z przepisem art. 87 § 2 k.w. kto, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka, prowadzi na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu inny pojazd niż określony w § 1 (tj. inny niż pojazd mechaniczny), podlega karze aresztu do 14 dni albo karze grzywny.

Analiza akt sprawy wskazuje, że obwiniony swoim zachowaniem wypełnił wszystkie znamiona w/w wykroczenia albowiem znajdował się w stanie po użyciu alkoholu (we wszystkich wykonanych badaniach uzyskano wartości wyższe aniżeli 0,1 mg alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza), prowadził pojazd inny niż mechaniczny tj. rower, a przy tym miało to miejsce na drodze publicznej – ul. (...) w K.. Jednocześnie obwiniony miał świadomość pozostawiania po wpływie alkoholu w chwili kierowania rowerem, albowiem wypił go niecałą godzinę przed zatrzymaniem przez funkcjonariuszy Policji.

Za przypisaniem obwinionemu wykroczenia z art. 87 § 2 k.w. przemawia jeszcze jedna okoliczność. Akta sprawy wskazują, że zawartość alkoholu

w wydychanym przez obwinionego powietrzu została zbadana przy użyciu urządzenia A.-Sensor IV CM (k. 3): o godz. 08.09 uzyskano wynik 0,26 mg/dm³, o godz. 08.25 uzyskano wynik 0,22 mg/dm³ zaś o godz. 08.26 uzyskano wynik 0,21 mg/dm³. Tabela wzorcowania użytego urządzenia wskazuje, że przy wartościach odniesienia 0,1 mg/l i 0,25 mg/l niepewność pomiaru wynosi 0,01 mg/l (k. 3v).

Biorąc zatem pod uwagę w/w wartość niepewności pomiaru i zastawiając ją z uzyskanymi wynikami badań należ dojsć do wniosku, że zawartość alkoholu

w wydychanym przez obwinionego powietrzu mogła wynosić odpowiednio 0,25 mg/dm³, 0,21 mg/dm³ i 0,20 mg/dm³. Okoliczność tą należało uwzględnić przy dokonywanych ustaleniach, a to ze względu na treść art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w.

Mając na uwadze dyrektywy sądowego wymiaru kary (art. 33 k.w.), w tym okoliczności przedmiotowe i podmiotowe czynu Z. P., oraz jego właściwości i warunki osobiste, Sąd odwoławczy uznał, że kara 300 zł grzywny będzie sprawiedliwą reakcją na jego zachowanie. W ocenie Sądu odwoławczego taki wymiar kary stanowi adekwatną i słuszną sankcję karną za popełnione wykroczenie,

a jednocześnie w odpowiednim stopniu uwzględnia przyznanie się obwinionego do popełnienia wykroczenia oraz jego możliwości finansowe opisane we wniesionej apelacji.

Na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. w pozostałym zakresie Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Sąd na podstawie art. 119 k.p.w. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. zwolnił obwinionego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze kierując się jego trudną sytuacją majątkową oraz celowością wniesionej apelacji.

Agata Wilczewska